

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

under det Arbejde, det kommende Udvalg vil sætte i Gang. Jeg skal her føje til, at selvfølgelig kan og vil det kommende Udvalg faa afleveret alle de Forslag, der er indsendt til Ministeriet vedrørende dette Spørgsmaal. Jeg nærer heller ikke nogen Ængstelse for, at den Bedømmelse af disse Forslag og den Redegørelse, jeg gav for alle disse Forhold i min Fremsættelsestale, ikke skal vise sig at holde Stik. Jeg har vist ogsaa Lov til at sige, at adskillige af de Spørgsmaal, der er berørt her i Dag, er præcist besvaret i min Fremsættelsestale, og jeg tror, at Udvalgets Medlemmer vil faa dette bekræftet under det kommende Arbejde, naar man faar disse Ting til nærmere Eftersyn og Behandling.

Ogsaa Forholdene for Fiskerne i Agger er omtalt her i Dag, og der er udtrykt Ønske om, at der maa blive truffet saadanne Foranstaltninger, at der bevarer en Landingsplads for Fiskerne ved Agger. Det kan jo være, at jeg ikke maa kalde det en Landingsplads; jeg er ogsaa villig til at kalde det en Fiskerihavn, men alle forstaar sikkert, hvad jeg sigter til. Forholdet er jo det, at der i sin Tid af Vandbygningsvæsenet er uddybet et Bassin, som Aggerfiskerne benytter som et Slags Havnebassin, idet det opgravede Fyld er lagt op i en Vold, der dækker Bassinet mod Syd. Denne primitive Landingsplads uden Bolværk, der senest er oprenset af Vandbygningsvæsenet i 1943, vil, som det er nævnt her i Dag, komme til at ligge uden for Spærredæmningen og vil saaledes blive ubrugelig, medmindre der træffes særlige Foranstaltninger.

Den eneste Maade, paa hvilken denne Landingsplads kan bevares paa det Sted, hvor den nu ligger, er altsaa ved, at man bygger en særlig Sluse. Jeg vil herom sige, at jeg tror det er bedre at finde en anden Udvej, nemlig at flytte Havnen de 300—400 m, der kræves, for at den kan komme til at ligge Øst for Dæmningen. Det sidste er i hvert Fald langt det billigste anlægs-, vedligeholdelses- og driftsmæssigt, ligesom man derved undgaar den Usikkerhed, der altid er forbundet med at have en Aabning ved en Dæmning. I og for sig har jeg intet imod at overveje en saadan Flytning af Havnen, men det berører egentlig ikke Spørgsmaalet om Gennemførelse eller Ikke-Gennemførelse af dette Lovforslag, idet det

er en Sag, der kan løses, selv om det ikke sker i Forbindelse med Afgørelsen af, om dette Lovforslag skal gennemføres.

Der er af adskillige ærede Medlemmer gjort en Række særlige Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Hoff mente, at de Udtalelser, der var fremsat af mig i min Forelæggelsestale vedrørende Ingeniør Ulrik Pedersens Projekt, var noget satiriske. Jeg vil heroverfor gerne sige, at jeg staar inde for min Tale — det ærede Medlem mente, at jeg muligvis var Talerør for Vandbygningsdirektøren. Jeg gaar ud fra, at samtlige Medlemmer i denne Sal ved, at det er Ministeren, der har Ansvar, og ikke Embedsmændene, og jeg gaar ud fra, at man er enig med mig i, at det er Ministeren, der tager Ansvar ogsaa for de Udtalelser, Ministeren fremsætter. Jeg kan sige til det ærede Medlem, at det er jeg rede til i enhver Henseende.

Vedrørende selve Sagen maa jeg gøre opmærksom paa, at naar det er udtalt, at andre har haft samme Idé som Ingeniør Ulrik Pedersen, er det selvfølgelig ikke for at fornærme Ingeniøren eller for at placere hans Projekt som noget mindre godt, men udelukkende for at fastslaa, at selve den Tanke, som hans Projekt gav Udtryk for, er fremsat af andre, førend den er virkeliggjort af Ingeniøren. Forholdet er det, at Pastor emeritus Andersen fremsendte sit Forslag — altsaa det, som i Princippet er det samme — allerede i 1938 til den daværende Minister for offentlige Arbejder, og Vandbygningsvæsenet fik det tilstillet paa sædvanlig Vis. Endvidere, at Ingeniør Per Brask indsendte sit Forslag til „Ingeniøren“ den 9. Februar 1943; det er rigtigt, at det først blev offentliggjort den 24. Marts, men det anføres af Redaktionen, at det er modtaget den 9. Februar, og det er i denne Sammenhæng det, der maa være det afgørende.

Med Hensyn til Spørgsmaalet vedrørende Firmaet Christiani & Nielsen, som ikke har villet stille nogen Garanti, vil jeg gerne sige, at det var i hvert Fald i Modstrid med de Vilkaar, hvorunder de syv Ingeniørfirmaer deltog i den dem givne Konkurrence.

Endvidere har man i Dag berørt Forholdene vedrørende Svellekanalen, ogsaa foreslaaet af Ingeniørfirmaet Christiani &